

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Zsolt

Cím: Esti levél

Forrás: Pesti Hírlap

Byp.
(Hely)

1920. 11/30
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás
Tárgy 308

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helvszám

308 - 11/30

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Esti levél.

— Korképek. —

Hosszu frázisok helyett jobban jellemzik a kort, miben élünk, az életből fotografált röpke képek:

Gyászruháas özvegy beszélget egy pálinkás bolt előtt ennek egy vendégével. A gyászruha most uniformis, de kopott és foltozott. A pálinkás bolt vendége, akit az özvegy urinó onnan kihivott, kihívó arroganciával beszél.

— Azt a ládát kell fölvenni az emeletre? — kérdi.

— Legyen olyan szives — kérleli az urinó.

— Jó, a barátommal fölviszszük — száz koronáért.

— Az istenért! hisz az nagyon sok.

— Fejenkint száz koronáért! Érti? Száz koronán alul a karomat föl se emelem!

Az urinó egy percig hallgat, végignéz a pálinkás napszámoson s aztán keserü gunynyal így szól:

— Majd keresek akkor egy kuriai birót, — az olcsóbbért fölviszi . . .

A villamoson tolonganak az emberek, mikor egy elegánsan öltözött fiatal ember föl száll s tolakodva előre akar törni. A villamos kalauz, aki úgy látszik, jól ismerte az illetőt, egyszerre elkiáltja magát:

— Tessék vigyázni a pénztárcákra, egy zsebmetező ur szállt a kocsira!

Sokan azt hiszik, hogy a kalauz tréfál. De az előkelő fiatal ember hirtelen leugrott a kocsiról: a közönség meg volt mentve.

Ez eset tanulságaként azt az alázatos kérelmet intézem a villamos vasutak igazgatóihoz, kegyeskedjenek elrendelni, hogy minden kalauz kiáltsa el minden kocsin e varázsszavakat — *tízpercenként*.

A budapesti intelligencia anyagi helyzetét mutatja ez a pillanatfölvétel, amit egy színházi főpróbán fotografáltam. Két író beszélget.

— Gyere el hozzám karácsony este vacsorára — szól a regényíró.

— Jó, ott leszek — felel a poéta.

— De egy föltételem van.

— Nos?

— Hozz magaddal *tányért*, mert az nekem nincs.

A poéta elviszi a tányérját s megeszi a vacsorát. A végén viszonzni akarja a sziveséget.

— Szilveszterre azonban te gyere hozzám vacsorára.

— Helyes! ott leszek, — szól a regényíró.

— De nekem is van egy föltételem — szól a poéta.

— Nos?

— Hozz magaddal — *ételt*, mert az nekem nincs! . . .

Zsolt

házi nyomda 1920